

Той поддържалъ сжщо постоянни връзки и съ родния си градъ. Сливенъ въ онова време се намиралъ на главния търговски пжтъ между Цариградъ и Влашко и се сношавалъ редовно съ Брашовъ, който станалъ, така да се каже, „врата“ на сливенската търговия. Тамъ сливенски търговци закарвали памукъ, купуванъ отъ Мала Азия, сжщо и мѣстни произведения — кашкавалъ, лой, тулуми съ сирене, вълна и шаеци, а сж докарвали стъклария, дървени сждове, бѣклици, хартия, плочи за писане, музикални инструменти, сита, севлиени шарени сандѣци и други стоки, наречени „брашовски“*). Антонъ Ивановъ прасалъ редовно брашовска стока въ Сливенъ, отгдето пѣкъ получавалъ мѣстни произведения. Но сжщевременно той радѣлъ за своя роденъ градъ, въ който оставилъ своитѣ многобройни роднини и близки. Неговъ братовчедъ билъ Йованаки даскала, а Х. Йоргаки, набеденъ за бунтовникъ и убитъ въ Цариградъ, билъ неговъ близъкъ роднина. Негова сестра била г-жа Люба отъ прочутия родъ на Диамандиеви. Тя била баба по майка на покойния сливенецъ Стефанаки П. Стефановъ, единъ отъ участницитѣ по черковния въпросъ въ Цариградъ и представителъ, заедно съ Добри П. Чинтуловъ, въ първия народенъ съборъ по уреждане на българската екзархия въ Цариградъ (Ст. Стефановъ билъ представителъ на гр. Бургасъ, а Добри Чинтуловъ пратеникъ отъ Сливенъ).

За рода на Антонъ Ивановъ грѣцкиятъ професоръ въ Атина Казасисъ, дава следнитѣ интересни сведения: „Антонио Иоану е родомъ отъ градъ Silimpon (Сливенъ), въ Тракия и днесъ града принадлежи къмъ „Източна Румелия“**). Той билъ богатъ търговецъ или по-скоро собственикъ на имоти. Жена му се наричала Катерина. Взелъ участие въ приготовленията на грѣцката революция и спомогналъ на хетериститѣ съ голѣма сума пари. Турското правителство се научава за това и решава да го съсипе, нѣщо, което принудило Антонио Иоану да напустне родния си градъ и да избѣга въ Брашовъ.

Семейството му се състояло отъ двама синове и една дъщеря: Иванъ, Диаманти и Каролина. И тритѣ си деца, когато порастнали, той ги пратилъ на учение въ Мюнхенъ (презъ 1830 г.). По-стариятъ

*) Вж. История на градъ Сливенъ отъ д-ръ С. Табаковъ. Томъ III, стр. 126.

**) Проф. Казасисъ предпочита да каже „Източна Румелия“ вмѣсто Южна България.